

РЕШЕНИЕ

№ 10551

гр. С., 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

******* РАЙОНЕН СЪД, 69 СЪСТАВ**, в публично заседание на
шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА**

при участието на секретаря **СВЕТЛА Р. ЛАЗАРОВА**
като разгледа докладваното от **ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА** Гражданско
дело № 20221110162759 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 357, ал. 1 вр. чл.188, т.1 КТ за отмяна на дисциплинарно наказание „забележка“, наложено със заповед № РД 25-19/18.10.2022г. на Ректора на **** университет „*****“ –гр. С..

Твърди се в исковата молба, че наложеното на ищеца Д. П. К. на длъжност „главен асистент“ в ****-град С., факултет по ****, катедра „*****“, дисциплинарно наказание "Забележка" е незаконосъобразно. В тази връзка ищецът твърди, че деянието, за което е ангажирана дисциплинарната му отговорност, е несъставомерно, и не представлява дисциплинарно нарушение.

Поддържа се с исковата молба, че със Заповед № РД-26-2592/02.06.22г. Ректорът на ** е разрешил на ищеца ползването на платен годишен отпуск, като в разрешените дни попада и датата 15.06.2022г., за която било предвидено провеждането на изпит по „Дизайн и анализ на алгоритми“, поради което ищецът бил във фактическа невъзможност да осъществи трудовите си функции на 15.06.22г. поради отсъствието си. Твърди се, че знаейки предварително, че на 15.06.22г. има определена дата за провеждане на изпит, Ректорът на университета в качеството си на представител на работодателя е имал правна възможност да откаже разрешен отпуск за тази дата, но не го е сторил. Поради ползването на разрешения си платен годишен отпуск, ищецът изместил датата на провеждане на изпита по „Дизайн и анализ на алгоритми“ от 15.06.2022г. на 09.06.2022г., като по този начин твърди да е защитил в пълна степен правата и интересите на студентите. Поддържа, че изместването на изпита от ищеца без новата дата да е утвърдена от съответния орган - декана на факултета, е чисто технически и формален пропуск, от който не са настъпили вреди и е в полза на обучаваните студенти, като оценките от изпита, проведен на 09.06.2022г. от Д. К., са признати от ръководството на ** и ФМИ, поради което счита, че извършеното от ищеца е и несъставомерно, поради липсата на произлези от това деяние вреди.

На следващо място ищецът твърди, че не е имал задължението да уведомява ръководството на факултета, нито служителите на Учебен отдел за изместване на изпитната дата, като поддържа, че не е нарушил задълженията си по трудов договор и длъжностна

характеристика. Поддържа и че подаденият сигнал от 27 студенти не следва да служи като основание за ангажиране на дисциплинарната му отговорност, доколкото в него не се твърди, че чрез изтеглянето на изпита за по-ранна дата е нарушено времето за подготовка на студентите, т.е. същите да не са могли да се подготвят достатъчно добре, тъй като времето им за подготовка е съкратено с няколко дни. Твърди се немотивираност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, нарушение на чл. 195, ал.1, КТ. Релевира възражение за неспазване на сроковете по чл. 194, КТ, както и че наложеното наказание е при нарушение на чл. 193, КТ, доколкото в изпратеното искане за обяснения се съдържат неясни твърдения за какво всъщност нарушение са поискани обясненията. Твърди се, че не са били взети предвид дадените от ищеца писмени обяснения и не са били оценени, както и че деянието не е извършено виновно. Ищецът се позовава и на нарушение на принципа на добросъвестност по чл. 8, ал.1, КТ. Моли за отмяна на заповедта и наложеното с нея наказание. Претендира разноси за производството.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК ответникът ***** университет „*****“, представляван от Ректора, чрез процесния си представител- ст. юрискон**лт М. К., е подал писмен отговор, в който оспорва иска. Не оспорва съществуването на валидно трудово правоотношение между страните преди и по време на налагане на посоченото дисциплинарно наказание. Поддържа, че наказанието е наложено законосъобразно, като счита тежестта на нарушението да е съобразена с наложеното наказание. Поддържа, че заповедта е издадена и връчена на служителя в законоустановения срок за това, че същата е мотивирана, като в нея подробно са описани извършените нарушения. Твърди се, че ищецът е извършил две нарушения на трудовата дисциплина – като самоволно е подменил датата за изпит на студенти, без да иска разрешение или да уведоми работодателя си или прекия си началник, както и не е спазил графика на сесията, утвърден със Заповед № РД-19-279/23.07.21г. на Ректора. Поддържа, че по длъжностна характеристика преподавателят има задълженията да спазва учебното разписание и графика на сесиите, като е длъжен да организира времето си за почивка по такъв начин, по който да не нарушава ритъма на учебния процес и установения ред. Развива доводи, че отговорността да спазват графика на сесиите е в тежест на самите преподаватели, като ищецът не е уведомил по никакъв начин ръководството за своята невъзможност да организира работата си в съответствие с утвърдения график, поради което не може да се очаква от декана на факултета да знае за създадената се ситуация, или да намери заместник. Твърди се, че деянието е извършено виновно, доколкото като дългогодишен преподавател ищецът е бил наясно с организацията на учебния процес и е бил длъжен да познава вътрешните актове на Университета, като в този см. Заповед № РД-19-279/23.07.21г. е била сведена до знанието на всички членове на академичния състав, и публикувана на интернет страницата на **, където ежегодно се обновява академичния календар за текущата учебна година, като съгласно длъжностната му характеристика е следвало да спазва графика на сесията. Твърди се, че извършените нарушения на трудовата дисциплина са от категорията на формалните, като преди налагане на дисциплинарното наказание на ищеца, работодателят е събрал и оценил всички доказателства по случая, и на служителя е наложено най-лекото дисциплинарно наказание. Моли исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира разноси по делото.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото намира следното от фактическа страна:

По предявения иск ищецът носи тежестта да докаже съществуването на трудово правоотношение между страните и налагането на дисциплинарно наказание, което оспорва. В тежест на ответника е да докаже, че ищецът е имал конкретни задължения при изпълнение на трудовите му функции, които виновно е нарушил, съответно, че при издаването на заповедта е съобразил тежестта на нарушенията с тази на наложеното наказание, заповедта е издадена от компетентен орган, в писмена форма, в установените от закона преклузивни

срокове.

При така разпределената доказателствена тежест съдът намира иска за неоснователен.

Не е спорно по делото, а и се установява от представените доказателства, в това число трудов договор № РД22-835/24.02.2015 г. и допълнителни споразумения към него с № РД-22-2672/13.11.19г. и № РД22-1222/12.06.20г. , че страните са били в трудово правоотношение, по силата на което ищецът Д. К. е заемал длъжността " главен асистент" в Катедра „*****“ във Факултет по ***** при *****-С. .

По делото е представена длъжностна характеристика на длъжността " главен асистент" , клас по НКПД:2, код по НКПД:2310 7003 , връчена на ищеца на 22.03.2017 г., видно от която длъжностните задължения на ищеца включват и : спазване на трудовата дисциплина посредством редовно провеждане на учебни занятия, спазване на учебното разписание и графика за сесии, спазване на обявеното приемно време, редовно участие в заседанията на Катедрения съвет , съветите и събранията на колективни органи за управление в ** , в чийто състав е включен /т.21/. В графата отговорности е посочено , че носи отговорност за спазването на трудовата дисциплина , като редовно провежда учебни занятия, спазва учебното разписание и графика за сесии, спазва обявеното приемно време , редовно участва в заседанията на Катедрения съвет , съветите и събранията на органите за управление , в които е избран в Университета; носи отговорност да бъде лоялен към работодателя , като не злоупотребява с неговото доверие и не разпространява сведения , факти и служебна информация, станали му достояние при изпълнение на служебните задължения. В графата „организационни връзки и взаимоотношения“ на длъжностната характеристика е посочено, че работи под прякото административно ръководство на Ръководителя на катедрата и Декана на факултета и под прякото научно ръководство на хабилитиран преподавател , титуляр на преподаваната учебна дисциплина , както и в сътрудничество с останалите преподаватели и служители от Катедрата, Факултета и Университета.

Видно от процесната Заповед № РД-25-19/18.10.22г. с последната на осн. чл. 187, ал.1, т.7 и т.10 от КТ , вр. с чл. 115 ,ал.1 ,т.1 и т.5 от Правилника за устройството и дейността на **** университет „*****“ , във вр. с чл. 42, ал.1 от Правилника за образователните дейности на *****“ и доклад с вх. № 70-05-614/14.07.2022г. на декана по факултет по ***** , му е наложено дисциплинарно наказание „Забележка“ за това, че в нарушение на графика на изпита на студентите по дисциплина „Дизайн и анализ на алгоритми“ вместо на 15.06.22г., както е било предвидено по графика, гл. ас. Д-р Д. К. е изтеглил датата на изпита на 09.06.22г., като е провел изпита извън утвърдената с ректорска заповед лятна изпитна сесия. Посочено е , че за тази промяна служителят не е уведомил ръководството на факултета, нито служителите в „Учебен отдел“, които да отразят промяната, като в резултат на това действие на преподавателя графикът за провеждане на изпитите е нарушен, а времето за подготовка на студентите –съкратено. С описаното деяние се посочва, че ищецът не е изпълнил законните нареждания на работодателя , както и да не е спазил трудовата дисциплина посредством спазване на учебното разписание и графика на сесиите. В атакуваната заповед е посочено, че са взети предвид и обясненията на служителя.

В представеното по делото искане за писмени обяснения изх.№ 93-Д-151/20.07.2022 г., преди връчване на заповедта за дисциплинарно наказание / обстоятелство, което не е спорно между страните/ , работодателят е поканил ищеца в тридневен срок да изложи писмените си обяснения във връзка с извършена промяна на датата на провеждане на изпит по дисциплина „Дизайн и анализ на алгоритми“ от 15.06.22г. на 09.06.22г., с което не е спазен официално обявения график за сесията, както и не е уведомено ръководството на факултета и служителите в „Учебен отдел“. В искането за даване на обяснения е посочено , че съгл. т.21 от длъжностната му характеристика ищецът е бил длъжен да спазва трудовата дисциплина , като спазва учебното разписание и графика на сесиите. В писмените си

обяснения от дата 17.10.22г. ищецът е посочил, че със Заповед № РД-26-2592/02.06.22г. работодателят му е разрешил поискан отпуск, включващ и датата 15.06.22г., поради което счита, че за тази дата работодателят го е освободил от всякакви служебни задължения, включително провеждането на изпит. Счита, че при така развилата се ситуация работодателят не е изпълнил задължението си за провеждане на изпита чрез намиране на заместник за тази дата, поради което ищецът променил изпитната дата за 09.06.22г., за което били уведомени всички студенти, имащи право да се явят на изпита.

Със заявление с вх. № 369/01.06.22г. ищецът е поискал да му бъде разрешен платен годишен отпуск за периода от 14.06.22г. до 30.06.22г., като със Заповед № №РД26-2592/02.06.22г. на Ректора поисканият отпуск е разрешен.

От представения по делото Сигнал за нередности с вх. № 1846/21.06.22г., подписан от 27 студенти по специалност „Компютърни науки“, първи поток до Декан на ФМИ при ****“С. са посочени нередности в преподавателската дейност на гл.ас. д-р Д. К., водещ занятията по „Дизайн и анализ на алгоритми“, сред които и провеждането на изпит на 09.06.22г., а не на официално обявената за това изпитна дата- 15.06.22г. / посочено под т.4 от сигнала на студентите/.

Представена е по делото и извадка от Правилник за устройство и дейността на **, като съгласно чл. 115, ал.1 от същия всеки член на академичния състав по трудово правоотношение в Университета е длъжен да изпълнява добросъвестно своята преподавателска дейност в съответствие с длъжностната характеристика и утвърдения план за дейността си, както и съгл. т.5.- да изпълнява и другите задължения, установени в правилника, в Етичния кодекс и в другите вътрешни актове на Университета. Представен е и Правилник за образователните дейности в **, като съгласно чл. 42, ал.1 от същия изпитите се провеждат през сесиите, определени с график, утвърден от ректора за всяка учебна година, а графикът за изпитите през сесията се определя от декана.

Представена и приета по делото е Заповед |№ РД-19-279/23.07.21г. на Ректора, с която е определено разпределението на учебното време и изпитни сесии за учебната 2021г.- 2022г., съгласно която изпитната сесия за летен семестър започва от 13.06.22г. и приключва на 08.07.2022г.

Предвид така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.195 КТ дисциплинарното наказание са налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението, и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага.

В разглеждания случай при налагане на дисциплинарното наказание са спазени формалните изисквания за това – заповедта е издадена от лице, притежаващо работодателска власт; изискани са писмени обяснения от ищеца; твърдените нарушения са описани от обективна страна с всички индивидуализиращи ги признаци /време, място на извършване, нарушени задължения/. Следва да се отбележи, на следващо място, че работодателят е спазил формалните изисквания на закона относно срока за налагане на наказанието по чл. 194 КТ, която норма предвижда, че дисциплинарни наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Ето защо съдът приема, че от формална страна атакуваната заповед е законосъобразна.

Основният спорен между страните въпрос е дали описаните в заповедта за налагане на наказание действия съставляват нарушение на трудовата дисциплина.

Повелителната норма на чл.126, т.7 КТ вмения в задължение на служителя да изпълнява законните нареждания на работодателя, като визираните трудови задължения са съществен елемент от трудовата дисциплина. С виновното им неизпълнение се изпълва фактическият състав на чл.187, т.7 КТ - нарушения на трудовата дисциплина, за които се налагат предвидените в КТ дисциплинарни наказания. В случая по делото е безспорно

установено, че ищецът не е изпълнил нареждането на работодателя, съгласно Заповедта на Ректора , издадена на основание чл. 39, ал.2 от ЗВО относно график на учебния процес за учебната 2021г.- 2022г., в която е посочено като начало на изпитната сесия -13.06.22г. и приключване на 08.07.22г. , в нарушение на която ищецът е провел изпит на 09.06.2022г.- по време на учебния семестър , и без за това да уведоми ръководството за новата дата , която да се впише в графика на сесията.

В процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание работодателят е взел предвид обясненията на ищеца, изложени в докладни записки, предхождащи дисциплинарното производство, но изразяващи позицията на служителя по отношение на твърдението за нарушения, описани в сигнала на студентите.

В тази връзка в дадените писмени обяснения до работодателя, а и в производството по делото, ищецът поддържа становището, че работодателят , разрешавайки му ползването на платен годишен отпуск по време на определената изпитна дата, го е поставил в невъзможност за провеждане на изпита, което обусловило преместването на изпитната дата за по-ранна, предшестваща началото на изпитната сесия. Съдът намира, че изтъкнатата от ищеца причина за промяна на изпитната дата – поради разрешаване ползването на платен годишен отпуск , не е от обективен характер и не го е поставила в невъзможност да изпълни вменените му трудови задължения. Макар ищецът да е можел да избира и да променя датата на изпита / каквито доводи са развити и в исковата молба/ , същият е бил длъжен да направи това в определеното от Ректора време за сесия и след съгласяване на промяната с ръководството на факултета. Дори и при наличието на разрешен платен годишен отпуск за посочената дата, ищецът е можел да насрочи изпита за друга дата – в рамките на изпитната сесия , а не във време на редовно обучение. А доколкото не се е съобразил с това и е насрочил изпита за 09.06.22г. , вместо в рамките на изпитната сесия , предвидена за периода 13.06.22г.- 08.07.22г. , същият е нарушил Заповед №РД-19-279/23.07.21г. на работодателя , като по този начин ищецът е демонстрирал недобросъвестно отношение към трудовите си задължения. Правомерните нареждания на работодателя са на общо основание задължителни за служителя и тяхното виновно неизпълнение съставлява нарушение на трудовата дисциплина. По тези съображения, а и с оглед на вмененото на ищеца съобразно Правилника за устройство и дейността на **** университет задължение да изпълнява добросъвестно своята преподавателска дейност в съответствие с длъжностната характеристика и утвърдения план за дейността си, както и съгл. т.5.- да изпълнява и другите задължения, установени в правилника, в Етичния кодекс и в другите вътрешни актове на Университета , а съгласно чл. 42, ал.1 от Правилник за образователните дейности в ** , изпитите да се провеждат през сесиите , определени с график, утвърден от ректора за всяка учебна година, съдът счита, че установените по делото фактически данни обосновават правния извод, че като е преместил изпитната дата по дисциплината „Дизайн и анализ на алгоритми“ от 15.06.2022г. на 09.06.2022г. , ищецът е осъществил визираното в обжалваната заповед за дисциплинарно наказание нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.187, т.7 и 10 КТ - неизпълнение на законните нареждания на работодателя, както и неизпълнение на трудовите си задължения по т. 21 от длъжностната характеристика за заеманата длъжност, чл. 126, т.7 и т.13 от КТ , чл. 115, ал.1, т.1 и т.5 от Правилника за устройство и дейността на ****, вр. с чл. 42, ал.1 от Правилника за образователните дейности на ****. Нарушенията се явяват виновни, тъй като не се установява да се дължат на обективна причина.

Уредбата на дисциплинарната отговорност е изградена върху принципа на съответствие на тежестта на наказанието с тази на извършеното нарушение. В разглеждания случай доколкото на ищеца за осъществено виновно нарушение на трудовата дисциплина е наложено най-лекото по вид дисциплинарно наказание, то извод за несъответствие не би могъл да бъде направен, независимо дали от извършените нарушения са настъпили неблагоприятни за ответника последици / щом е налице виновно неизпълнение на трудово

задължение, наказанието „забележка” като най-леко винаги би се явило съответно/. По тези съображения съдът счита, че наложеното дисциплинарно наказание е съответно, като при определянето му работодателят е отчел тежестта на извършеното нарушение, обстоятелствата, при които е извършено, както и конкретното поведение на служителя.

Предвид горепосоченото настоящият състав намира, че заповед № РД25-19/18.10.2022 г. на Ректора на ***** университет „*****“, с която на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „забележка” за извършено нарушение на трудовата дисциплина, се явява законосъобразна, а предявеният иск за отмяната ѝ е неоснователен, поради което следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските в производството:

С оглед изхода на спора на основание чл.78, ал.3 ГПК право на разноски има ответникът, като следва да му бъдат присъдени такива за юрискон**лско възнаграждение в размер на 150лева .

По аргумент от чл. 78, ал. 6 ГПК разноските за държавна такса остават за сметка на бюджета на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. П. К. с ЕГН ***** , срещу ***** университет „*****“ , представляван от Ректора- проф. д.ф.н. А. Г. , с адрес :гр. С. АДРЕС , иск с правно основание чл. 357, ал. 1 вр. чл.188, т.1 КТ за отмяна на дисциплинарно наказание „Забележка”, наложено със заповед № РД 25-19/18.10.2022г. на Ректора на ***** университет „*****“ .

ОСЪЖДА Д. П. К. с ЕГН ***** , да заплати на ***** университет „*****“ , представляван от Ректора- проф. д.ф.н. А. Г. , с адрес :гр. С. АДРЕС, на основание чл.78, ал.3 ГПК **мата от 150 лв., представляваща разноски по делото за юрискон**лско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред ***** градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при ***** районен съд: _____